

ПРОЛЕТЕРИ СВИХ ЗЕМАЉА, УЈЕДИНИТЕ СЕ!

ИКЛ став поводом 1. маја: марксисти-лењинисти-маоисти свих земаља, уједините се!

Марксисти-лењинисти-маоисти свих земаља, уједините се!

Революционарни народи свијета уједините се и поразите империјализам, савремени ревизионизам и све реакционаре!

Интернационална комунистичка лига одаје почаст међународном пролетаријату, народним масама свијета и Међународном комунистичком покрету поводом Дана међународног пролетаријата. Ове године обиљежавамо 60. годишњицу почетка Велике пролетерске културне револуције (ВПКР) коју је предводио предсједник Мао Це-тунг, што представља велику прекретницу у историјском искуству Свјетске пролетерске револуције. Гледајући уназад на протекле деценије, видимо да је њен значај само растао с временом и да њезине неизбрисиве лекције треба све више придржавати, бранити и примјењивати. Такођер, овом приликом, одајемо почаст другу Башаврају, генералном секретару Комунистичке партије Индије (Маоист), који је херојски жртвовао свој живот прије скоро годину дана бранећи марксизам-лењинизам-маоизам, партију и народни рат. Вјечна част и слава другу Башаврају!

Данас су објективни услови за развој револуције у свијету изврсни. Револуција је главна историјска и политичка тенденција. Народни ратови се одвијају и нови ће ускоро бити покренути. То је сложена ситуација у којој ратови свих врста бјесне, а експлозивност маса расте из дана у дан. Дакле, није ни чудно да бранитељи старог поретка, империјалисти и све њихове слуге, чине све што могу да збуне људе и шире песимизам. У томе ми комунисти имамо још више разлога да чврсто прихватимо стратешки концепт Мао Це-тунга, широко распрострањен током ВПКР: империјализам и сви реакционари су **тигрови од папира!** Управо у том пркосном и храбром духу је друг Башаврај дао свој живот. Наоружајмо себе, нашу класу и народе на исти начин, и ниједан одвратни ревизионистички или опортунистички дефетизам неће моћи изазвати забуну!

Империјализам је у општој кризи распадања

Империјализам, највиши стадији капитализма, је монополистички и труљујући капитализам. Не може понудити прави напредак народним масама, само даље ратове пљачке, експлоатације и угњетавања. Данас најбогатијих 10% посједује 75% свјетског богатства. Оних 0.001% најбогатијих појединаца, око 60.000 мултимилionера, посједује 3 пута више богатства него половина човјечанства. То је процес концентрације који се све више убрзава, брзином од чак 8% годишње од 1990-их. У 2025. години, богатство мултимилionера порасло је за 16%, три пута више него у претходних пет година.

Империјализам представља огромну централизацију капитала у рукама финансијских капиталиста из неколицине земаља. Од 80 компанија с највећим ликвидним приходима на свијету, 35 долази из Сједињених Америчких Држава, 19 из Кине, 5 из Њемачке и 5 из Јапана. Ова концентрација је још већа у банкама: свака од 12 највећих банака на свијету, већином из Сједињених Држава или Кине, има имовину вриједнију више од укупног БДП-а Бразила. Средства глобалне резерве валуте, која су империјалисти користили за повећање контроле и централизације, такођер изражавају ову тенденцију. Тренутно, деонице америчког трезора и суверених фондова европских земаља заједно чине 80% свих свјетских резерви валуте (60% и 20% респективно), док је кинески ренминби достигао само 2,83% – што показује хегемонијску снагу САД-а у односу на Кину и друге силе.

Лажни дискурс империјализма о околишту прикрива чињеницу да је 1% најбогатијих одговорних за 41% емисија угљика, а ако узмемо у обзир најбогатијих 10%, та стопа расте на 77%. Истовремено, половина свјетске популације, сиромашни, чине само 3% ових емисија.

Империјализам, монополистички стадији умирућег капитализма, далеко од тога да представља напредак, држи жене везане за експлоатацију и угњетавање. Жене, које чине половину свјетске популације, примају само четвртину плате. Насиље над женама такођер расте свуда. Међутим, управо је у Гази насиље над женама било најзаступљеније на свијету, гдје су ционистичке хорде убиле најмање 38 хиљада жена.

Најмање 1,1 милијарда људи у земљама угњетених империјализмом живи у екстремном сиромаштву. 2,3 милијарде људи суочава се са ситуацијом познатом као озбиљна или умјерена несигурност у опскрби храном и морају се суочити с вртоглавом инфлацијом. Међу тим масама, велики дио су управо они сељаци који производе око 70% свјетске хране.

Ратови америчког империјализма додатно убрзавају нови талас свјетске економске кризе и погоршавају животне услове народних маса (потакнуте инфлацијом). Балон некретнина у Кини, потешкоће кинеских властодржаца у повећању домаће потрошње, додају се балону великих технолошких компанија у САД-у (које контролишу 40% америчког дионичког капитала).

Империјализам је у општој кризи распадања. Када ју покушава превазићи, још више окрутно искаљује варварство на угњетене народе, ширећи ратове агресије и пљачке. У очајничком покушају да одржи своју хегемонијску позицију, амерички империјализам врши све већи притисак на остале западноевропске империјалисте (као и на Јапан и Аустралију), како би их присилио да се повинују његовим наредбама и служе његовим интересима – што доводи до јачих сукоба и заоштравања борбе међу империјалистима. Воде се ратови за нову подјелу плијена – Латинске Америке, Африке и Азије, укључујући и такозвани Блиски Исток.

Међутим, контрареволуционарна офанзива империјализма, углавном покренута од почетка 1990-их – која је имала за циљ зауставити развој борби међународног пролетаријата и борби за национално ослобођење – потпуно је пропала.

Објективни и субјективни услови за развој двију сила свјетске револуције, народноослободилачког покрета и међународног пролетерског покрета, развијају се повољно, јасно показујући почетак новог периода револуција у свијету.

Наши задаци

Чак и са субјективним снагама револуције које су још увијек релативно слабе, још су слабије партије, оружане снаге и режими владајућих класа: снаге контрареволуције почивају на трулом темељу. Ово пружа услове за напредак револуционарних снага у великим скоковима. У овим условима, снаге цијелог Међународног комунистичког покрета позване су на велики изазов: да ставе марксизам-лењинизам-маоизам као команду и водич за покретање Свјетске пролетерске револуције.

Да би се испунио историјски задатак, неизбежно је и хитно напредовати у конституцији и реконституцији марксистичко-лењинистичко-маоистичких комунистичких партија како би – усред тешке класне борбе и сплетка ратова различите природе – могли развити револуционарни ратови, народни ратови, који би дали импулс свјетској пролетерској револуцији. Комунисти широм свијета суочавају се с два хитна задатка. Прије свега, бранити црвену заставу марксизма-лењинизма-маоизма која се вијори у Индији, збијати редове уз Комунистичку партију Индије и подићи подршку народном рату који она води на нову разину, супротстављајући се удруженом нападу империјализма, ревизионизма и реакције. Друго, подстаћи свјетску антиимперијалистичку мобилизацију, подићи њену борбеност кроз акције које уклањају легалистичке и реформистичке окове које опортунизам и ревизионизам покушавају наметнути, ослобађајући праведни бијес народних маса, посебно подржавајући борбе против империјалистичке агресије и за национално ослобођење народа и нација у Латинској Америци и на Блиском истоку, што су основни аспекти.

Овај нови период обиљежен је чињеницом велике трансценденције: операцијом Поплавом Ал-Акса од 7. октобра 2023. године. Овај догађај није био само херојски чин угњетеног народа, већ и пораз америчког империјализма у регији. Контраофанзива Палестинског националног отпора 7. октобра уздрмала је цијеле темеље регионалног и свјетског поретка. Показало се да они испод не прихватају да наставе живјети као прије, а они изнад не могу наставити владати као прије. Сав развој свјетске ситуације дубоко је обиљежен овим великим догађајем. Поплава Ал-Акса представљала је пораз Осло споразума и Абрахамових споразума, те је била ударац држави Израел, главном упоришту америчке империјалистичке моћи у региону, присилила је амерички империјализам да све више помаже држави Израел и појачава свој рат агресије како би одржала своју територију.

Палестински национални отпор херојски се бори против гнусног геноцида већ три године, против непријатеља наоружаног и финансираног од стране најјаче империјалистичке силе на планети, са супериорним наоружањем, присиљавајући га да склопи мировни споразум. "Карактер тигра од папира" америчког империјализма и његових израелских помагача приказан је цијелом свијету. Унутар Израела, све његове противрјечности су се продубиле. Израел је више него икад овиснији о новцу и наоружању САД-а да би преживио.

Три године несломљивог палестинског националног отпора подигле су политичку свијест народних маса широм свијета. Као резултат тога, антиимперијалистички покрет се развија у свим земљама – и угњетеним и империјалистичким – на импресиван начин. Више него икада, постојање државе Израел доводе у питање народи свијета, који желе њено уништење и изградњу слободне Палестине. Растући нови вал антиимперијалистичког покрета допире до сваког кутка свијета, позивајући на уклањање империјализма и крај сваке реакције. Након три године рата, чињенице показују да су народне масе те народ Палестине, они који су заиста моћни, а не амерички империјалисти и њихови израелски помагачи.

У свом рату агресије против Ирана, Сједињене Државе настоје изазвати "промјену режима" кроз своје локалне послушнике те повратити контролу над земљом изгубљеном 1979. године. Међу његовим циљевима, један је био спријечити стратешки приступ Ирана према Кини и поткопати енергетску снабдијевање Кине. Међутим, то није само рат за контролу ресурса. Приликом напада на Иран, амерички империјалисти и држава Израел такођер настоје изоловати и поразили снаге народноослободилачког отпора против америчког империјализма у региону. Након више од 40 дана жестоке заједничке војне кампање против Ирана, Либана, Палестине и Јемена, САД није успио остварити ниједан од својих циљева.

Геноцидни Трамп и Нетањаху проглашавају лажне побједи. Предсједник Мао је рекао да су амерички империјалисти потпуно арогантни и негирају расуђивање, те да та особина произлази из њихове класне природе и њиховог даљњег распадања. Њихова ароганција ће само довести до даљњих неуспјеха. Упркос узастопним поразима, амерички империјализам ће наставити правити проблеме до свог коначног пораза, то је логика свих империјалиста.

У Латинској Америци, САД убрзава своје планове за повећање контроле над регијом. Амерички империјализам је оркестрирао отмицу предсједника Мадуре и Цилије Флорес те бомбардовао Венецуелу како би контролисао земљу и њену нафту. Амерички империјалисти су бомбардовали колијевку борбе за независност против шпанске колонијалне доминације и директно усмјерили оружје против народа Латинске Америке, посебно против кубанског народа који се деценијама опире америчкој моћи, борећи се против криминалне блокаде и континуиране агресије, док бране свој суверенитет. Данас више него икад, морамо подићи слоган: **Не Јенкијима! Да Куби!**

Одвратна агресија против Венецуеле била је само почетак нове офанзиве империјалистичког уплитања и агресије против континента. У овој новој ситуацији сви ће морати изабрати страну. Страна већине: она аутохтоних народа, сељака, радничких маса градова и села, омладине (која се уписује у прве редове борбе), и организације које се дижу против империјалистичке агресије и њених послушника – Или страна најгорих издајника, присталица теорије националног подчињавања, они попут Луле, Шејнбаум, Борица, Петра – који је пожурио да понуди своју одвратну услугу Трампу и пузао до Бијеле куће да тражи оружје против сељачког рата у Колумбији – и госпође Родригез.

Агесија Јенкија на Латинску Америку, која ће се несумњиво још више појачати у наредном периоду, заправо потврђује одлучујућу чињеницу да је континент најслабија карика у империјалистичком ланцу, бојно поље на којем ће се дефинисати будући развој Свјетске пролетерске револуције. У Бразилу, земљи с највећом концентрацијом маса у Латинској Америци, воде се битке које ће натјерати стари поредак и империјалистичку доминацију да дрхте.

Империјалисти распоређују своје снаге по огромним зонама Латинске Америке, Азије и Африке. Такођер, унутар империјалистичких земаља мобилизирају свој репресивни апарат против властитог народа. Империјалисти и реакционари, попут дивова са ногама од глине какви јесу, у стварности су ништа друго до мале тврђаве, малог острва окруженог са свих страна. Потлачени народи Азије, Африке и Латинске Америке дио су овог огромног океана маса пролетаријата и угњетених народа. Што дубље империјализам продре у ове револуционарне зоне, то ће га брже окружити мора побуњених маса свијета које ће их затрпати таласима.

Политика империјализма је да се народи дијеле по религији, етничком поријеклу и националности. Политика комуниста је да уједине све угњетене и експлоатисане масе против заједничког непријатеља. Антиимперијалисти су заговорници права на самоопредјељење свих нација. Поразити империјалистичку агресију дио је задатака нове демократске револуције. Зато комунисти морају подржавати и активно судјеловати у отпору, борећи се за независност и самоодлуку, против агресије и усред борбе успоставити марксистичко-лењинистичко-маоистичко пролетерско руководство, што је неизоставан услов за досљедну борбу против империјализма, нужно повезану с борбом за завршетак демократске револуције у угњетеним земљама.

Они који су заузели чврст став у дјелима за национални отпор против америчке империјалистичке и ционистичке агресије, у одбрани права на национално самоопредјељење, објективно стоје на страни антиимперијалистичког фронта и морају бити подржани све док одржавају тај став. Стога, суочени с чињеницом да народи и радничке масе користе оружје против империјалистичких агресора, морамо рећи: што више, то боље! То што и друге класе користе оружје да бране суверенитет нације је добро, морамо рећи и „боље више него мање“.

Сви они који дјелују као – или се нуде да буду – пијуни империјалистичких агресора дио су фронта империјалистичке агресије и дужност је антиимперијалиста да их осуде и боре против њих.

Амерички империјализам је све изолиранији, а сви народи свијета препознају да је империјализам извор свих ратова. Борба против империјалистичке агресије је велики извор инспирације, а антиимперијалистички покрет расте свуда. Ова струја је главна основа за импулс да се развије револуција у свијету.

Међутим, досљедна борба против империјализма не смије се ограничити само на борбу против агресије. Да би се развила досљедна борба, мора се наставити у уништавању база империјалистичке доминације у земљама бирократског капитализма, велике буржоазије и великих земљопосједника, кроз нову демократску револуцију. У империјалистичким земљама, империјалисти се морају борити у властитим утврдама, борба која се води неодвојиво од народноослободилачког покрета колонија и полуколонија, кроз социјалистичку револуцију. Највиши, најконкретнији и најдосљеднији израз борбе против империјализма налази се тамо гдје се развија у праве револуције које воде марксистичко-лењинистичко-маоистичке комунистичке партије кроз народне ратове. Ове борбе су највећи ровови у борби за уклањање империјализма и реакције с лица земље те за изградњу нове силе.

Зато данас наша срца и умови морају бити усмјерени ка индијском потконтиненту, гдје Комунистичка партија Индије (Маоист) спроводи нову демократску револуцију кроз народни

рат, храбро мобилизирајући најшире народне масе у одбрану њихових права, а међу њима и највише право: револуцију. У најнасељенијој земљи на свијету, империјалисти и њихови послушници воде гнусан рат против народа. Злогласна Операција Кагар, која је недавно завршена, била је још једно поглавље рата против народа који су водиле индијске владајуће класе, слуге империјализма. Данас можемо потврдити да је Операција Кагар пропала, као и претходне операције, попут Операције Зелени Лов, и све будуће контрареволуционарне операције против народа ће пропасти, све до коначног пораза реакције.

Фашисти који свим средствима настоје угушити Индијску револуцију не постижу ништа више од тога да њен глас прошире широм свијета. Ратни поклич друга Башавраја одјекује широм свијета. Одлука комуниста да се удруже с КПИ (Маоист) је највећи доказ за то.

Бомбардујте сједиште ревизионизма!

Предсједник Мао нас је научио да је само борбом против ревизионизма могуће развити снаге револуције. Зато је, док смо суочени с новим задацима свјетске револуције, потребно уздигнути борбу између марксизма-лењинизма-маоизма и ревизионизма у свим његовим облицима. Данас, када обиљежавамо 60. годишњицу ВПКР, морамо поново потврдити нашу борбу против капиталистичке рестаурације у Кини, уздигнувши нашу борбу против ревизионизма лажне „КПК“. Ревизионизам Си Ђинпинга представља једну од главних варијација ревизионизма, једну од главних опасности међународног пролетерског покрета и покрета за национално ослобођење, те се против њега мора жестоко борити на свим фронтима.

Ревизионизам Си Ђинпинга дио је контрареволуционарног тока у свијету, он користи лажне црвене барјаке како би се супротставио развоју двију струја свјетске револуције. Си Ђинпинг је одани слѣдбеник пута Денг Тсјаопинга, дефинисаног 1988. године као „прелазак из класне борбе у продуктивност, из изолације у отвореност“. Кинески социјалимперијалисти су социјалисти у ријечима, а империјалисти на дјелима.

Улога социјалимперијалистичке Кине и империјалистичке Русије у недавним сукобима показује њихову природу. Сиријски суверенитет је продат кроз договор између руских империјалиста и Сјeverноамериканаца, предајући земљу ратним господарима, проимперијалистичким салафистичким плаћеницима, у замјену за њихове интересе у Украјини. Показано је како је Русија, кроз сукобе и договоре, послужила сиријски суверенитет на пладњу америчким империјалистима.

У Палестини, у исто вријеме док је Фронт националног отпора водио жесток рат против окупације и геноцида који је вршио Израел, кинески социјалимперијалисти су ојачали своје односе као други социоекономски партнер Израела и прва дестинација његовог извоза. Кроз своје агенте, подстицали су капитулацију и бирократски пут који је представљала лажна „Палестинска управа“.

Кинески социјалимперијалисти, док су давали „лагане“ изјаве против рата агресије, водили су иза затворених врата преговоре са суверенитетом земаља и интересима народа у замјену за споразуме усклађене с њиховим економским интересима. Како би скренули антиимперијалистички покрет с револуционарног пута, Си Ђинпинг ревизионисти покушавају оживјети лоше назване „теорије трећег свијета“ попут „Глобалног југа“, БРИКС-а итд.

У помоћ овоме се ослањају на старе ревизионистичке партије широм свијета. Ово је контра струја која има за циљ поткопати и скренути с пута народноослободилачки покрет како би служио интересима различитих империјалиста.

Године 1966., на почетку ВПКР-а, предсједник Мао је дефинисао ревизионизам као напуштање борбе против непријатеља. То је суштина савременог ревизионизма. То је дух који шири Си Ђинпингов ревизионизам, дух капитулације у борби против империјализма и реакције.

Предсједник Мао изјавио је да пролетаријат има сјајну будућност и да су револуционари пролетерски оптимисти – то је идеолошко питање од велике важности. Превазилажење старог новим је општи и неповредив закон универзума. Песимизам је израз ревизионизма, одражава непролетерску идеологију, супротстављену дијалектичком материјализму, он је предворје капитулационизма и ликвидације, и мора бити уклоњен из наших редова.

Ревизионистичка, капитулационистичка и издајничка клика Сонуа у Индији и њихови сљедбеници у МКП-у су вјерни носиоци песимизма, капитулације, недостатка повјерења у масе, партију и револуцију. За њих нису народне масе, већ империјалисти ти који су свемоћни. Њима није стало до интереса и судбине маса, пролетаријата и народа, једино што испуњава њихова срца и умове је индивидуализам.

Њихов дух је супротан правим вођама КПИ (Маоист), попут друга Башавраја, који је наоружао Партију духом борбе против непријатеља, храброшћу, дајући примјер давања живота за партију и револуцију. Бранећи пут народног рата, друг Башаврај је изјавио: **„НОБГА се мора претворити у непобједиву црвену армију која се усуђује уништити непријатеља, откривајући своју велику храброст. Народни рат који води таква црвена армија предвођена партијом је непобједив.“**

Поред тога, друг Башаврај је истакао и доказао властитим животом: **„Неопходно је борити се храбро, јунаштвом и жртвом да бисмо бранили нашу партију, НОБГА и органе народне власти од напада непријатеља, остварили нове побједи, напредовали скоковима и нанијели више губитака непријатељу. Стога наша офанзива против непријатеља увијек треба бити испуњена класном мржњом, храброшћу и одлучношћу.“**

Сви комунисти свијета требају се борити против капитулације Сонуса и утјеловити неустрашиви дух друга Башавраја и неколико десетина вођа те безброј маса које су дале своје животе за револуцију. Када је дао свој живот за партију и револуцију, друг Башаврај није дозволио да идеологија пролетаријата и Партије буде окаљана, остваривши потпуну побједу КПИ (Маоист) над ревизионизмом и капитулацијом, те тиме побједу цијелог МКП-а.

Си Ђинпинг је поново рехабилитовао Лиу Шаочија, „кинеског Хрушчова“, како би промовисао пропаганду „мирног прелаза“, „мирног суживота“ и мирне „конкуренције“, те замијенио борбу против империјализма и класне борбе трулом „теоријом производних снага“. Баш као што су ДОЛ у Перуу и Пранчада у Непалу, клика Сонуа у Индији заговара негацију нове демократске револуције, негацију аграрне револуције, потребу за уништењем полуфеудалне базе у полуколонијалним земљама, тврдећи да је „полуфеудализам већ превазиђен“, као „резултат империјалистичке доминације“.

Друг Башаврај је учио да комунисти морају војно мобилизирати сељаке у великом обиму у оружаном револуцији како би у потпуности ријешили питање земљишта, што је најважнији основни услов и предуслов за пораз свих непријатеља и довршетак нове демократске револуције. То су истине које сви комунисти морају чврсто подржати.

Још увијек постоје прикривени заговорници Сонуових идеја у редовима МКП-а, посрамљени сљедбеници Авакиана, Пранчаде и ДОЛ-а, као и Си Ђинпинга. Они се умотавају у црвене заставе како би правили прокламације „против империјализма и у одбрану народног рата у Индији“, али се заправо не боре против империјализма на дјелима и одбијају ићи против струје. Ова господа не пропуштају прилику да се јавно супротставе секташтву у одбрану „јединства“, док истовремено жестоко нападају свакога ко не прихвата њихову „водећу улогу“, правећи интриге и завјере с познатим издајницима и доушницима, те траже јединство са „домом за пензионисање идеолошке добротворности“ који представља ревизионистички ИЦОР. Они су исти, као и они који могу говорити оштре ријечи против империјализма, али су одавно одустали од борбе против империјалистичке буржоазије у империјалистичким земљама (што укључује и њихову „властиту буржоазију“), али умјесто тога проповиједају социјални шовинизам и патриотизам. Ово је пета колона против МКП-а и свјетске револуције која мора бити разоткривена. Ревизионизам је главна опасност за МКП, то је контра струја која има за циљ ометати борбе против империјализма и одвратити их од њиховог револуционарног садржаја дијелећи два правца свјетске револуције.

Морамо научити и примијенити оно што је предсједник Мао дефинисао о стратегији и тактици свјетске револуције за садашњу епоху: марксистички-лењинистички-маоистички свих земаља, уједините се! Револуционарни народи цијелог свијета уједините се и поразите империјализам, савремени ревизионизам и све реакционаре! На тај начин, покрет националног ослобођења се спаја с међународним пролетерским покретом и ове двије силе подстичу развој свјетске историје.

Пролетерска револуција поприма национални облик, али је њена суштина међународна. Револуција у свакој земљи развија се као дио и нераздвојива повезница са свјетском револуцијом. ИКЛ поново потврђује своју заклетву да ће наставити покретати небеса и земљу како би напредовао у главном задатку постављања маоизма као команде и водича свјетске пролетерске револуције, поновног уједињења МКП-а и напретка у изградњи међународне организације пролетаријата, на путу поновног успостављања велике Комунистичке интернационале – незамјењивог примјера комунистичког покрета да удари империјализам на сваком дијелу планете као једна жељезна песница.

Живјела 60. годишњица Велике пролетерске културне револуције!

Бомбардујте сједиште ревизионизма!

Живио марксизам-лењинизам-маоизам!

Живјела Интернационална комунистичка лига!

Доље империјализам! Живио народни рат!

Интернационална комунистичка лига